

מאזני צדק (ארצות הברית)

לילות קביריה (איטליה)

הטוב תשי"ח * הסרט הטוב

אחד המוצרים הגורשים ביותר בקולנוע הישראלי, מבלי להתחשב בטיבם. סרטים אירופאיים — מבריטניה, מברית המועצות ומספרד — החלו לדהיק את מקומם של סרטי מעצמות הקולנוע, צרפת ואיטליה, מרשימת הסרטים הטובים. הסרט האמריקאי חזר וכבש את מקום הבכורה שלו, לא רק ברשימת הכמות, אלא בפעם הראשונה מזה זמן רב גם ברשימת האיכות.

★ ★ ★
אחרי תשע שנים בהן לא היה איש אף מעז להעלות על דעתו כי סרטים דוברי גרמנית, בהשתתפות שחקנים גרמנים, יועלו על מסכי הארץ, כבש הסרט הדובר גרמנית את ישראל בסערה. למעשה לא העז אף לא מפיץ סרטים אחד לייבא סרטים אלה קודם לכן, רק מתוך ההנחה הטבעית שסרטים אלה „לא ירוצו“ בישראל. הפרצה הראשונה נוצרה עוד בתשי"ז, כשברשיון מיוחד הוצג הסרט האוסטרי „דוניה“, כיבוא של רכוש עולה. דוניה נחל הצלחה לא רק משום שדיברו בו גרמנית, אלא משום שהיה בו משחק קולנועי מצוי. הצלחת הסרט עוררה את קנאת המפיצים. הם מצאו שטח חדש לרחמים: סרטים גרמניים ואוסטריים זולים יותר מסרטי מעצמות

שחקנית השנה
 בטסי בלייר

שחקן השנה
 צירלס לוהטון

מקפחים אותנו! עושקים אותנו! אובסימן ועקה גדולה זו של בעלי בתי הקולנוע, שלא היססו מלסגור בעקבותיה את אולמותיהם כדי להכריח את הממשלה להפיח את המסים הנגבים ממחירי כרטיסי הקולנוע, עמדה שנת תשי"ח הקולנועית. היא עמדה בסימן של משבר. מתחילתה חששו אנשי המקצוע בענף הקולנוע כי המשבר יתחולל השנה.

לקהל אין כסף, המיסים הכבדים אינם מאפשרים את קיום הקולנוע כבידור להמוני עם, פתיחת עשרות בתי קולנוע חדשים תחסל את הענף, טענו המומחים. תשי"ח חלפה והמשבר הגדול לא בא. מחירי הכרטיסים עלו, המיסים לא ירדו, השירותים ברוב בתי הקולנוע לא השתפרו, והקהל הוציא את מיטב כספו והמשיך ללכת באותו מספר פעמים ממוצע שהלך לקולנוע בשנים קודמות.

אולם אם בקופת הקולנוע הישראלי לא חל שינוי, חל שינוי ניכר על הבד. הסרטים שראה הצופה הישראלי בתשי"ח היו שונים במהותם ובהרכבם מאלה של השנים הקודמות. ההבדלים הניכרים ביותר היו: סרטים דוברי גרמנית, גרועים בחלקם, תפסו את מקומם של הסרטים ההוליים כדוברים מטעני חלומות ורודים, הפכו

סרט הרע תשי"ח * הסרט ר

טיל אולנשפיגל (צרפת)

פייטון פלייס (ארצות הברית)